Quelle: https://manuscripta.at/?ID=875
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

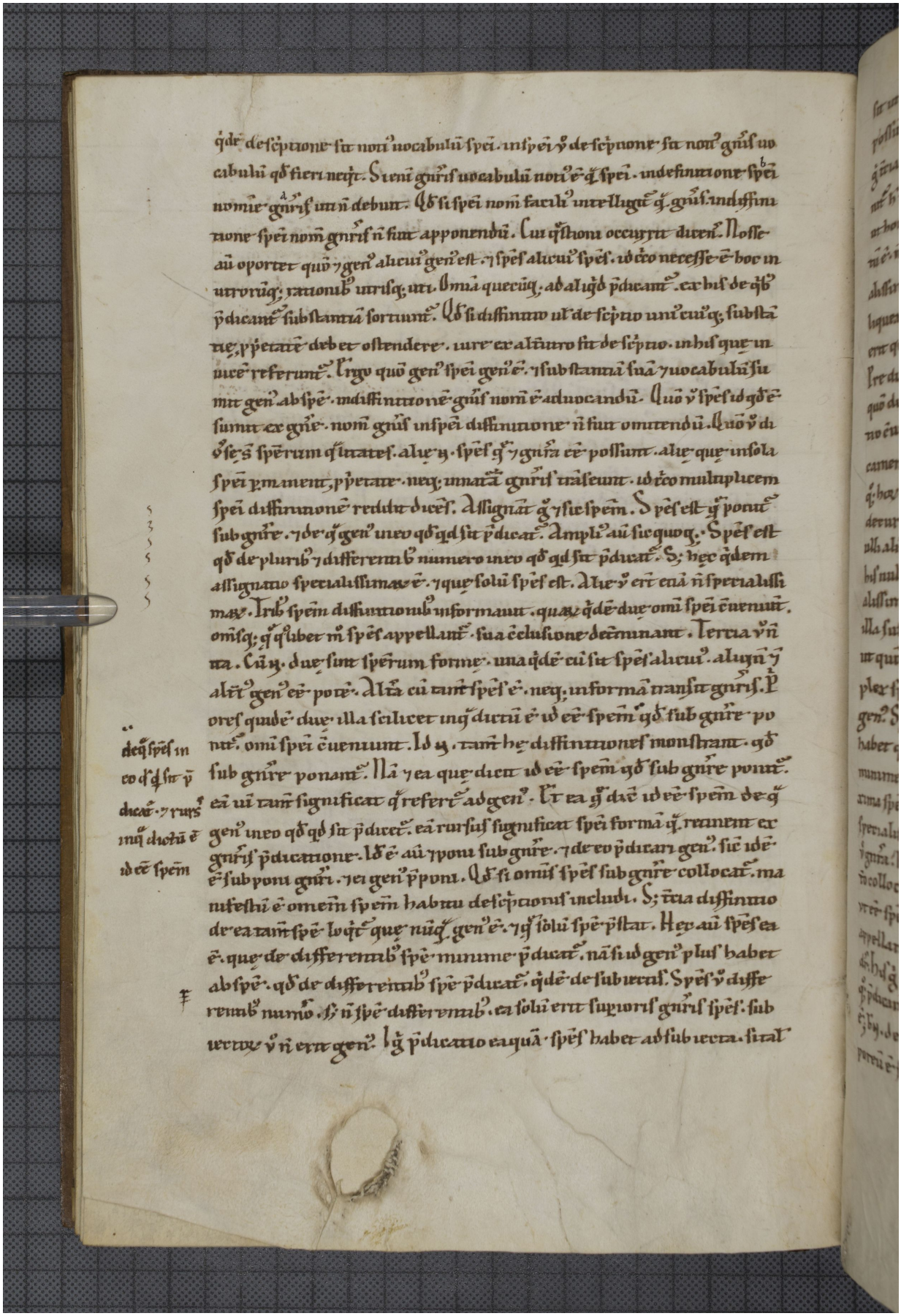

qdr de scptione sit nomi uocabulū spei. in spei v de scptione sit nomi gnis uocabulū qd fieri neqt. S ueni gnris uocabulū nomi ē q spei. in definitione spei nomie gnris ut ñ debuit. Qd si spei nomi facilū intelligit q gnis. in diffinitione spei nomi gnris ñ fuit apponendū. Cui q thoni occurrit dicēs. Nosse aū oportet quō ⁊ genī alicui genī est. ⁊ spes alicui spes. id eo necesse ē hoc in utrorūq; rationib utrisq; uti. Omia quecūq; ad aliqd pdicant. ex his de qb pdicant substantia sortiunt. Qd si diffinitio ut de scptio uni cuiq; substantie; pprietate debet ostendere. iure ex alterutro sit de scptio. in his que in uice referunt. Ergo quō genī spei genī ē. ⁊ substantia sua ⁊ uocabulū sumit genī ab spē. in diffinitione gnis nomi ē. aduocandū. Quō v spes id qd ē sumit ex gne. nomi gnis in spei diffinitione ñ fuit omittendū. Quō v di ose s spērum q intates. alie ⁊ spes q ⁊ gnia ee possunt. alie que in sola spei pmanent, pprietate. neq; innata gnris traseunt. id eo multiplicem spei diffinitione reddit dicēs. Assignat q ⁊ sic spem. S pes est q ponit sub gne. ⁊ de q genī uno qd qd sit pdicat. Amplius aū sic quoq;. S pes est qd de pluribus ⁊ differentib numero uno qd qd sit pdicat. S; hec qdem assignatio specialissima ē. ⁊ que solū spes est. Alie v erit eia ñ specialissima. Trib spem diffinitionib informant. quae qdē due omi spei euenit. omisq; q qlibet m spes appellant. sua eclusione determinant. Tertia v ñ ita. Cū ⁊. due sint spērum forme. una qdē cū sit spes alicui. aliqn ⁊ alīt genī ee potē. Alia cū tamē spes ē. neq; in forma transit gnris. Porro quidē due illa scilicet ing dictū ē id ee spem qd sub gne ponit. omi spei euenit. Id ⁊. tamē he diffinitiones monstrant. qd sub gne ponant. Nā ⁊ ea que dicit id ee spem qd sub gne ponit. ea ui tamē significat q referē ad genī. Ut ea q dicē id ee spem de q genī uno qd qd sit pdicet. ea rursus significat spei formā q. retinent ex gnris pdicatione. Id ē aū ⁊ poni sub gne. ⁊ de eo pdicari genī. sic id ē sub poni gni. ⁊ ei genī pponi. Qd si omis spes sub gne collocat. manifestū ē omem spem habere descptionis includi. S; ita diffinitio de ea tamē spē loqt que nūq genī ē. ⁊ q solū spē pstat. Hec aū spes ea ē. que de differentib spē minime pdicat. nā si id genī plus habet ab spē. qd de differentib spē pdicat. qdē de subiecis. Spes v differentib numo. s; ñ spē differentib. ea solū erit superioris gnis spes. subiectae v ñ erit genī. Id pdicatio ea quā. spes habet ad subiecta. sitat

deq spes in eo q qd sit pdicat. ⁊ rursus mq dictū ē id ee spem